

Reg. Sortida:

Data:

Gervasi Aspa Casanova, Alcalde - President de l'Ajuntament de Deltebre, davant del Conseller de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya comparec i respectuosament,

DIC:

Que al DOGC del dia 16 d'octubre de 2008 es sotmet a tràmit d'informació pública, l'Avantprojecte de Pla territorial parcial de l'àmbit de les Terres de l'Ebre que ha estat elaborat pel Programa de Planejament Territorial.

Vist que el document d'Avantprojecte de Pla Territorial desenvolupa la seva estructura espacial (del territori) a partir de tres grans sistemes, l'Ajuntament de Deltebre en tant que Corporació Local interessada, formula les següents al·legacions, suggeriments o observacions dins del termini establert, i seguint l'estructuració en sistemes que conté el document.

PRIMERA: El Sistema d'assentaments que defineix el document d'avantprojecte del Pla Territorial.

Tot i que l'Avantprojecte el primer dels sistemes que desenvolupa és l'anomenat sistema d'espais oberts, formularem les al·legacions començant a valorar el segon dels sistemes perquè servirà per a donar una major claredat a les inquietuds i recels que el document elaborat crea en la Corporació local de Deltebre.

Pel que fa al sistema d'assentaments el Pla assenyala l'estructura de rang dels nuclis i àrees urbanes del model territorial proposat, i d'altra les estratègies de desenvolupament urbà que es proposa per a cadascun, d'acord amb aquest model.

La proposta de pla que es sotmet a informació pública, vol reconèixer respecte el Pla Territorial vigent, les peculiaritats pròpies del territori Deltaic, en aquest sentit fa una

consideració unitària amb connexió dels dos hemideltas mitjançant el nou pont entre Deltebre i Sant Jaume d'Enveja. El sistema Delta abasta aquesta formació singular, i inclou 8 nuclis, entre els quals Deltebre que s'hi inclou en la seva totalitat.

Alhora, el Pla reconeix les especificitats dels assentaments que s'hi ubiquem amb diferents categories, assignant al municipi de Deltebre polaritat subcomarcal deltaica.

A partir de la caracterització de cada assentament i del reconeixement del seu paper territorial dins de cada categoria, determina i assenyala les estratègies als nuclis. Pel que fa al municipi de Deltebre, s'inclouria en l'anomenada Estratègia específica de desenvolupament dels nuclis deltaics ateses les seves característiques singulars del Delta (inundabilitat, vulnerabilitat, fragilitat, valor natural, paisatge...), assenyalant el pla per a tots el nuclis deltaics una estratègia específica de desenvolupament. En aquest sentit, diu que els creixements que proposin els plans d'ordenació urbanística municipal han de justificar-se a partir del paper territorial que el pla reconeix a cada nucli. Diu també que els creixements s'han de basar en la morfologia i en la integració amb la part consolidada del nucli i el paisatge circumdant i no han de superar els corresponents a l'estratègia de creixement moderat.

El municipi de Deltebre atesa la seva situació geogràfica al mig del Delta de l'Ebre, entenem que deu tenir una consideració especial alhora de la planificació territorial, si bé, aquesta deu de deixar un marge suficient per tal que el poder local pugui planificar amb un marge suficientment ampli que no li tronqui la possibilitat de creixement ni de definir el model de ciutat. La forma que en el document sotmès a informació pública defineix l'estratègia de creixement específica dels nuclis deltaics fa impossible, gairebé nul·la la planificació municipal. De fet, tronca les seves possibilitats de creixement, apel·lant al que diu són les seves característiques singulars ; valor natural, paisatge, etc. Podem afirmar així que continua l'ofec que en els darrers temps ha suposat per al nostre terme municipal les diferents figures de planejament supramunicipal, i de protecció especial ; ens referim al Pla director del delta de l'Ebre, al PEIN, i sobretot el Pla director del sistema costaner.

En aquest context alhora de delimitar el sistema d'assentament de Deltebre aquest es limita a l'actual àmbit de sòl urbà del nucli històric i l'àrea especialitzada d'ús residencial de Riumar.

Fora d'aquest perímetre no existeix cap possibilitat de creixement del nucli actual atesa la categorització que li donen al sòl que els envolta.

El mateix document en l'apartat 1.4.2 Categories prepositives bàsiques, justifica la proposta que conté dient que: “.. en la temàtica dels assentaments, el planejament territorial ha de tenir cura que les seves determinacions no siguin en detriment de l'autonomia municipal en aquells aspectes de naturalesa urbanística que són competència dels ajuntaments. Tanmateix, és prou clar que les competències urbanístiques municipals no són il·limitades, sinó que s'han de sotmetre a criteris d'ordenació territorial que configuren el model d'assentaments del país, pel qual l'Administració de la Generalitat opta per la consecució dels objectius i per la protecció dels interessos supralocals que la pròpia planificació expressa.”. No podem compartir en absolut que sota aquest competència de planificació supramunicipal que reivindica en favor de l'administració autonòmica, en el cas concret de Deltebre el creixement urbanístic potencial es limiti a la consolidació dels àmbits actualment considerats com a sòl urbà o urbanitzable, conculcant de forma clara l'autonomia municipal, ja que no deixa marge d'elecció de model de ciutat, a més que estronca qualsevol possibilitat de satisfer necessitats de creixement més enllà del perímetre actual de sòl apte per urbanitzar.

SEGONA: El sistema d'espais oberts.

Està conformat per tot el sòl que actualment té el règim de sòl no urbanitzable, i estableix tres categories segons el grau de protecció que els atorga davant de les possibles transformacions:

- Sòl no urbanitzable de protecció especial.
- Sòl no urbanitzable de protecció territorial.
- Sòl no urbanitzable de protecció preventiva

El Sòl de protecció especial ha de mantenir la seva condició d'espai no urbanitzat. En el cas del municipi de Deltebre es correspon amb el sòl costaner, el PEIN, Xarxa Natura 2000, sòls actualment ja protegits, ampliant-ho en la franja de sòl de la façana fluvial (fora del sòl urbà) amb la categoria de sòl de valor natural i/o localització. Per tant, de nou una figura de planejament supramunicipal, com és un pla territorial amplia encara més l'àmbit del terme

municipal subjecte a protecció especial, amb el que això comporta alhora de fer possible usos i activitats que actualment estan implantades al territori. En aquest sentit a títol d'exemple s'hi admeten les edificacions que tenen per finalitat el coneixement o la potenciació dels valors objecte de protecció o la millora de la gestió del sòl en el marc dels objectius de preservació que estableix el pla, i que exclusivament s'identifiquen amb les edificacions i instal·lacions pròpies de l'agricultura a cel obert, la ramaderia i silvicultura extensives, el turisme rural, i les instal·lacions i edificacions per a la protecció i valorització de medi rural. Aquesta regulació d'usos i edificacions, limitades a conceptes jurídics indeterminats, com és la "protecció i valorització del medi rural", aboquen alhora de la seva autorització en els casos concrets a fer impossible qualsevol llicència o autorització municipal. Fins i tot, a una persecució inaudita de l'acció municipal en el casos que s'autoritzin.

El sòl de protecció territorial comprèn aquells sòls que el Pla no considera necessari que formin part de la xarxa de protecció especial, però té valors, condicionants o circumstàncies que motiven una regulació restrictiva de la seva possible transformació, atès que hi ha suficient sòl de protecció preventiva per donar resposta a totes les necessitats de desenvolupament urbanístic o d'edificació en sòl no urbanitzable. Tot el terme municipal de Deltebre que queda fora de la delimitació del sistema d'assentaments té aquesta consideració, amb lo qual s'incompleix fins i tot el que el propi pla determina per a la seva inclusió en aquesta sistematització quan diu que ha d'haver sòl de protecció preventiva suficient per garantir les necessitats de creixement urbanístic. Es converteix així la pràctica totalitat del terme municipal en sòl subjecte a proteccions especials, i amb un règim jurídic d'us que impedeix fins i tot la pràctica agrícola. Així resulta de la delimitació del sòl no urbanitzable de protecció territorial en dir "Els terrenys situats a les planes fluvials i deltaica de l'Ebre no inclosos al PEIN ni cap altra protecció especial per part del Pla es protegeix territorialment – a més de la seva característica de sòls sotmesos a riscos o afeccions, atesa la seva inundabilitat per seu valor agrari i paisatgístic."

Entenem que la regulació dels usos admesos en aquest tipus de sòl, tenint en compte l'abast territorial tant ampli que té en el cas de Deltebre, s'hauria de deixar en el Planejament municipal determinar el tipus d'edificacions i construccions que hi poden ser autoritzades en funció de la seva vinculació a les explotacions agràries existents, definir uns models i

superfícies que facin possibles els magatzems agrícoles. En aquest sentit és important, fer una reflexió en torn al que han estat tradicionalment, i a com es desenvolupen avui les explotacions agrícoles al Delta de l'Ebre, i més concretament a Deltebre. En efecte, el cultiu de les finques de la plana deltaica ha estat i està pràcticament en la seva totalitat destinat al cultiu de l'arròs, podem dir que és el monocultiu típic del municipi. L'activitat agrícola, ha passat a ser una pràctica complementària i secundària del que és la dedicació principal i primera font d'ingressos de la majoria de la població de Deltebre. Avui, gran part de la població conjumina la seva dedicació principal, amb l'explotació agrícola de les finques. Les pràctiques i la forma en que es desenvolupa aquesta activitat agrícola és coneguda per la gent del poble, per l'administració municipal; els camps de conreu està completament negats d'aigua i envoltats per carreteres, camins, sèquies i canals d'aigua, el que fa imprescindible disposar d'edificacions agrícoles del tipus de magatzem per a emmagatzemar la collita, la maquinària i estris del camp, a més de refugi del propietari mentre treballa al camp. Fer impossible la pràctica agrícola tradicional del Delta amb els sistemes i formes de conreu actual a més de la pèrdua d'una font d'ingressos important per a moltes famílies del poble, abocarà a l'abandó de la terra i a desaparèixer les explotacions familiars, en definitiva s'acabarà amb el valor afegit que dona al paisatge deltaic el conreu de l'arròs.

El sòl de protecció preventiva. S'inclouen en aquests tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o protecció territorial. És en aquests tipus de sòl que s'admet mitjançant el planejament municipal i en el marc de les estratègies que el pla estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ser urbanitzades i edificades, si escau.

Aquesta proposta de categorització del sistema d'espais oberts prevista en l'Avantprojecte del Pla Territorial s'ha d'esmenar en el sentit de delimitar un àmbit al voltant del nucli urbà del municipi, que seria el comprès entre la delimitació nord del sòl urbà fins al límit de l'actual carretera T-340. D'aquesta manera alhora de redactar el pla d'ordenació urbanística municipal seria possible encabir-hi les possibles necessitats reals de creixement urbanístic del municipi de Deltebre. La situació d'aquest àmbit; envoltat pel sud amb el cas urbà actual, i pel nord amb la infraestructura viària de la Carretera, permetrà un creixement compacte al voltant del nucli, sense afectar cap sòl de valor agrari especial ni paisatgístic.

L'article 43 de la Constitució Espanyola , diu que “tots tenen dret a gaudir d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, així com el deure de conservar-lo. Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals, amb la fi de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient, recolzant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva”. La jurisprudència ha entès que aquest marc constitucional avarca l'atenció per l'ús racional dels recursos naturals com a forma de protegir la qualitat de vida, que és en el que es cristal·litza avui la teoria del “desenvolupament sostenible” i la seva búsqueda entre el creixement econòmic i la preservació del medi. Però aquesta integració dels principis constitucionals rectors no pot arribar, a exigir que l'actuar de les administracions públiques en l'ordenació del territori es dirigeixi únicament a una protecció a ultrança d'aquests valors fins fer-los primar per damunt d'altres que aquelles també estan obligades a tutelar i promoure. (STSJC 341/1996, de 31 de març.)

Apuntar en aquest sentit, és inacceptable que en un moment de greu crisi econòmica es posin traves a un sector econòmic (agrari) de forta presència en l'economia local.

TERCERA: Sistema d'infraestructures de mobilitat i transport.

Pel que fa al tema de carreteres s'hauria de passar l'anell viari del Delta a xarxa secundària i revisar els errors de traçat de la xarxa secundària de l'hemidelta dret.

En quant a la resta d'infraestructures, s'hauria de racionalitzar la línia metropolitana, proposant-se el següent traçat: L'Aldea-estació-Deltebre.

Per tot l'exposa't SOL·LICITO al Departament de Política Territorial i Obres Públiques la reconsideració de l'Avantprojecte de Pla Territorial en els termes que ha estat elaborat, i siguin incorporades les modificacions pertinents en el sentit de les al·legacions i/o suggeriments formulats per l'Ajuntament de Deltebre i que conté el present escrit.

Deltebre, a 16 de gener de 2009

L'alcalde,

Gervasi Aspa Casanova